

PUHE MOSKOVAN LÄÄNIN XV PUOLUEKONFERENSSISSA⁸⁵

tammikuun 14 pnä 1927

Toverit! Minä en aikonut puhua. En aikonut puhua, koska kaiken, mitä konferenssissa piti sanoa, ovat toiset toverit jo sanoneet, mitään uutta tässä ei voi sanoa ja jo sanotun toistaminen on tarpeetonta. Kuitenkin useiden edustajistojen pyynnöstä minun on sanottava muutama sana.

Mikä on tärkeintä ja luonteenomaista maamme tilanteessa, kun sitä tarkastellaan maan hallitsemisen kannalta, kaiken rakennustyömme johtamisen kannalta?

Tärkeintä ja luonteenomaista on se, että puolue on kyennyt löytämään oikean politiikan,— puolueen peruslinja on osoittautunut oikeaksi ja sen johtavat ohjeet elämää vastaaviksi.

Lenin sanoi:

Kymmenen, kaksikymmentä vuotta oikeata politiikkaa talonpoikaiston suhteen,— ja meidän voittomme on turvattu.

Mitä se merkitsee? Se merkitsee, että historian nykyisellä ajankohdalla proletariaatin ja talonpoikaiston välisten keskinäissuhteiden kysymys on meille peruskysymys. Ja käytäntömme, meidän työmmme,

puolueemme työ osoittaa nyt, että puolue on kyetty löytämään tämän kysymyksen oikean ratkaisun.

Mitä tarvitaan, jotta puolueemme politiikka olisi oikea tässä peruskysymyksessä?

Sitä varten tarvitaan ensiksikin, että puolueen politiikka turvaisi liittoyhteyden, liiton työväenluokan ja talonpoikaiston välillä.

Sitä varten tarvitaan toiseksi, että puolueen politiikka turvaisi proletariaatin johdon tämän liiton sisällä, tämän liittoyhteyden sisällä.

Liittoyhteyden turvaamiseksi on välttämätöntä, että meidän finanssipolitiikkamme yleensä ja veropolitiikkamme erikoisesti vastaisivat työtätekevien joukkojen etuja, että meillä olisi oikea hintapolitiikka, joka huomioisi työväenluokan ja talonpoikaiston edut, että osuustoiminnallisia järjestöjä juurrutettaisiin järjestelmällisesti ja herkeämättä niin kaupungissa kuin myöskin, ja erikoisesti, maaseudulla.

Tässä suhteessa me olemme mielestäni oikealla tiellä. Muussa tapauksessa meillä olisi mitä vakavimpia pulmallisuuksia.

En sano, etteikö meillä olisi tällä alalla vaikeuksia. Vaikeuksia on ja hyvin vakavia. Mutta me voitamme ne. Ja me voitamme ne siksi, että politiikkamme on yleensä oikea.

Mutta mitä tarvitaan, jotta voitaisiin turvata proletariaatin johto talonpoikaiston suhteen? Sitä varten on välttämätöntä maamme teollistaminen. Sitä varten on välttämätöntä, että meidän sosialistinen teollisuutemme kasvaisi ja lujittuisi. Sitä varten on välttämätöntä, että meidän kasvava sosialistinen teollisuutemme veisi mukanaan maatalouden.

Lenin sanoi: jokainen uusi tehdas lujittaa työväenluokan asemaa maaseudun johtamisen mielessä siinä määrin, ettei minkäänlainen pikkuporvarillinen luonnonvoima ole meille peloittava. Tämän hän sanoi vuonna 1921. Tuosta ajasta on kulunut viisi vuotta. Tänä aikana on teollisuus meillä kasvanut, on ilmaantunut uusia tehtaita. Ja osoittautuu, että jokainen uusi tehdas on proletariaatin käsissä uusi linnoitus, joka turvaa sille johdon miljoonaisten talonpoikaisjoukkojen suhteen.

Kuten näette, puolue on löytänyt tälläkin alalla oikean politiikan.

En sano, etteikö meillä olisi tällä alalla vaikeuksia. Vaikeuksia tietysti on, mutta me emme niitä pelkää, ja me voitamme ne, sillä politiikkamme on perustaltaan oikeaa.

Sanotaan, että Neuvostojen valta on lujin valta kaikista maailmassa olevista hallituksista. Se on totta. Mutta mistä se johtuu? Se johtuu siitä, että Neuvostovallan politiikka on ainoaa oikeaa politiikkaa.

Mutta onko yksistään oikea politiikka riittävää sitä varten, että voidaan voittaa kaikki ja kaikenlaiset vaikeudet, jotka tiellämme kohtaamme?

Ei, se ei ole riittävää.

Sitä varten tarvitaan vielä ainakin kahta ehtoa.

Ensimmäinen ehto. Ennen kaikkea on välttämätöntä, että puolueen määrittelemää uutta politiikkaa todella noudatettaisiin käytännössä, että se todella toteutettaisiin kokonaan ja täydellisesti.

Oikean politiikan omaaminen on tietysti ensimmäinen asia. Mutta ellei tätä politiikkaa toteuteta elämässä, jos sitä väaristellään käytännössä sen toteut-

tamisen yhteydessä, niin mitä hyötyä on sellaisesta politiikasta? Elämässä on tapauksia, jolloin politiikka on oikea, mutta sitä ei toteuteta tai ei toteuteta niin kuin pitäisi. Sellaisia tapauksia meillä on nyt aika paljon. Juuri tällaisia tapauksia tarkoitti Lenin, kun hän sanoi viimeisessä selostuksessaan⁸⁶ XI edustajakokouksessa:

Politiikka meillä on oikea, mutta se ei riitä, siksi kysymys on nyt siitä, että saamme aikaan työntekijäin oikean valinnan ja järjestämme täytäntöönpanon tarkastuksen.

Työntekijäin valinta ja täytäntöönpanon tarkastus, — juuri siihen pani Lenin pääpainon viimeisessä selostuksessaan. Olen sitä mieltä, että koko rakennustyömme kaudeksi meidän on otettava ohjeeksemme tämä Leninin neuvo. Oikeiden toimintaohjeiden olemassaolo ei riitä rakennustyön johtamista varten, — sitä varten on vielä pantava meidän neuvosto-, talous-, osuustoiminta- ja kaiken muun rakennustyömme johtaville toimipaikoille sellaisia henkilöitä, jotka ymmärtävät näiden toimintaohjeiden ajatuksen ja merkityksen, jotka kykenevät toteuttamaan nämä toimintaohjeet rehellisesti ja tunnollisesti, jotka eivät pidä näiden toimintaohjeiden täyttämistä pelkkänä muodollisuutena, vaan kunnia-asianaan, korkeimpana velvollisuutenaan puolueen ja proletariaatin edessä.

Juuri siten täytyy ymmärtää Leninin tunnus: työntekijäin oikea valinta ja täytäntöönpanon tarkastus.

Mutta meillä tapahtuu kuitenkin toisinaan aivan päinvastaista. Näön vuoksi ollaan hyväksyvinään puolueen ja Neuvostovallan ylimpien elinten ohjeet, mutta

käytännössä työnnetään ne veran alle ja toteutetaan edelleenkin aivan toista politiikkaa. Eikö se ole tosiasia, että eräiden talous-, osuustoiminta- ynnä muiden järjestöjen eräät johtajat panevat toisinaan veran alle puolueen oikeat ohjeet ja kulkevat edelleenkin vanhaa tallattua polkua? Kun esimerkiksi puolueen ja Neuvostovallan keskuselimet päättävät, että politiikkamme päiväjärjestyksessä olevana tehtävänä on vähittäismyyntihintojen alentaminen, mutta kokonainen joukko osuustoiminta- ja yleensä kauppalaan työntekijöitä ei huomioi tuota päätöstä, vaan katsoo paremmaksi kiertää sen, — niin miten sitä pitäisi nimittää? Mitä muuta se on kuin sen oikean politiikan murttamista, jonka tunnollisesta toteuttamisesta riippuu liittoyhteyden kohtalo, työläisten ja talonpoikain liiton kohtalo, Neuvostovallan kohtalo?

Lenin piti silmällä juuri tällaisia tapauksia sanoessaan:

Linja meillä on oikea, mutta auto ei kulje sinne, minne sen pitäisi kulkea.

Mutta mistä tämä eriväisyys linjan ja auton välillä johtuu? Siitä, että tämän auton kokoonpano, tämän koneiston kokoonpano ei ole aina kunnollinen.

Juuri siksi työntekijäin oikea valinta ja täytäntönnäpanon tarkastus ovat nyt puolueen ja Neuvostovallan päiväjärjestyksessä olevia tehtäviä.

Juuri siksi puolueen on tarkasti valvottava, että rakennustyömme perustyöntekijät valittaisiin puolueen ja Neuvostovallan politiikan tunnollisen elämässä toteuttamisen näkökulmasta katsoen.

Toinen ehto. Mutta siinä ei ole tietenkään vielä kaikki. Sen lisäksi on saatava vielä aikaan se, että

kohotetaan joukkojen puoluejohdon laatua ja helpotetaan siten laajojen työläis- ja myöskin talonpoikaisjoukkojen saamista mukaan kaikkeen rakennustyöhömme. Proletariaatin johdon turvaaminen on tietysti ensimmäinen asia. Mutta proletariaatti ilmaisee johtautonsa puolueen kautta. Rakennustyön johtaminen huonon puolueen ollessa johdossa on mahdotonta. Jotta proletariaatti voisi johtaa, on sen puolueen oltava sen kutsumuksen tasalla, joka sillä on joukkojen ylimpänä johtajana. Mutta mikä on sitä varten tarpeen? Sitä varten on tarpeen, että puolueen johto ei olisi muodollista, ettei se olisi paperilla johtamista, vaan todellista johtoa. Sitä varten on tarpeen, että puolueen johto olisi mahdollisimman joustavaa.

Sanotaan, että saattamatta liikkeelle työväenluokan laajoja joukkoja me emme voi saavuttaa voittoa rakennustyömme rintamalla. Se on aivan oikein. Mutta mitä se merkitsee? Se merkitsee, että laajojen joukkojen astumiseksi meidän rakennustyömme valjaisiin on välttämätöntä, että näitä joukkoja johdetaan oikein, joustavasti ja harkitusti. Mutta kenen on johdettava joukkoja? Joukkoja on johdettava puolueen. Mutta puolue ei voi johtaa joukkoja, ellei se huomioi niitä muutoksia, joita työläisten ja talonpoikain keskuudessa on viime vuosien aikana tapahtunut. Nykyään ei voida enää johtaa vanhaan tapaan, vain pelkkien määräysten ja ohjeiden avulla. Sellaisen johtamisen aika on mennyt. Nykyään voi pelkkä muodollinen johtaminen aiheuttaa vain suuttumusta. Ja miksi? Siksi, että työväenluokan aktiivisuus on kasvanut, työväenluokan tarpeet ovat kasvaneet, työläisten huomion herkkyyys

meidän työmme puutteellisuuksiin on kasvanut ja työläiset ovat tulleet vaativaisemmiksi.

Onko se hyvä? Tietysti on. Me olemme aina pyrkineet siihen. Mutta siitä johtuu, että työväenluokan johtaminen käy monimutkaisemmaksi ja itse johtamisen on saatava joustavampi luonne. Ennen saatoit astua varpaille, eikä siitä seurannut mitään. Mutta nyt se ei kelpaa, toverit! Nykyään tarvitaan mitä suurinta huomaavaisuutta vähäpätöisimpiinkin pikku seikkoihin, sillä työläisten elämä muodostuu juuri näistä pikku seikoista.

Samaa on sanottava talonpojista. Nykyinen talonpoika ei ole sama kuin pari kolme vuotta sitten. Hänkin on tullut herkemmäksi ja valveutuneemmaksi. Hän lukee niin sanottujen johtajien kirjoituksia, harkitsee niitä, erittelee jokaisen johtajan päästä kantapäihin asti ja luo heistä oman mielipiteensä. Älkää luulko, että hän on tyhmä, kuten eräät järkipatit häntä meille toisinaan kuvailevat. Ei, toverit, talonpoika on viisaampi kuin monet järkipatit kaupungissa. Ja juuri hän haluaa, että häneen suhtauduttaisiin huomaavaisemmin. Tässä, samoin kuin työläistenkään suhteen, ei saa rajoittua vain pelkkiin päätöslauselmiin. Tässä, samoin kuin työläistenkin suhteen, on selitettävä puolueen ja Neuvostovallan ohjeita, selitettävä niitä kärsivällisesti ja huolellisesti, jotta ihmiset ymmärtäisivät, mitä puolue haluaa ja minne se johtaa maata. Elleivät he ymmärrä tänään, niin vaivautukaa selittämään huomenna. Elleivät ymmärrä huomenna, niin vaivautukaa selittämään ylihuomenna. Ilman tätä ei nyt tule olemaan eikä voi olla minkäänlaista johtoa.

Tämä ei tietenkään merkitse sitä, että johtaminen on jätettävä sikseen. Ei, se ei merkitse sitä. Joukot eivät voi kunnioittaa puoluetta, jos puolue heittää johtamisen sikseen, jos se lakkaa johtamasta. Joukot itse haluavat, että niitä johdettaisiin, ja joukot etsivät lujaa johtoa. Mutta joukot haluavat, että johtaminen ei olisi muodollista, paperilla olevaa, vaan todellista ja niille ymmärrettävää. Juuri tämän vuoksi onkin välttämätöntä, että selitetään kärsivällisesti puolueen ja Neuvostovallan päämääriä ja tehtäviä, toimintaohjeita ja määräyksiä. Johtamista ei saa jättää sikseen eikä sitä saa myöskään heikentää. Johtamista on päinvastoin voimistettava. Mutta johtamisen voimistamiseksi on välttämätöntä, että itse johtaminen tulisi joustavammaksi ja puolue aseistautuisi mitä suurimmalla huomaavaisuudella joukkojen tarpeita kohtaan.

Minä lopetan, toverit. Meidän politiikkamme on oikea, ja siinä on meidän voimamme. Kuitenkin, jotta politiikkamme ei jäisi riippumaan ilmassa, on tarpeen ainakin kaksi ehtoa. Ensiksikin työntekijäin oikea valinta ja puolueen toimintaohjeiden täytöntönpanon tarkastus. Toiseksi, joustavuus joukkojen johtamisessa ja mitä suurin huomaavaisuus joukkojen tarpeisiin, huomaavaisuus ja vielä kerran huomaavaisuus. (K o k o salintäyteisen yleisön äänekkäitä, kauankestäviä suosion- ja kunnianosoituksia; kaikki nousevat seisomaan ja laulavat „Internationalen“.)